

1. November 1946, men da Mindretallet blev klar over, at der overhovedet ingen Mulighed eksisterer for, at Kompromis kan opnaas mellem de Anskuelser, Mindretal og Flertal (i Skolekommissionen) har gjort gældende, har Mindretallet taget Initiativet til, at Afgørelsen falder straks nu. Der er ikke mere nogen Begrundelse for, at Sagen ikke bliver afgjort.

Mindretallet skal som de væsentligste Argumenter for dets Holdning til det fremsatte Forslag fremhæve følgende:

1. Den sønderjyske Skoleordning af 1920 stod sin Prøve i de 20 Mellemløbsaar, og nogen skadelig national Virkning har ikke kunnet paavises. At der senere i Perioden blev givet Indrømmelser, som ikke var forstandige, vedrører ikke Sagen. 1920's liberale danske Ordning kunde holde.
2. Mindretallet lægger en aldeles afgørende Vægt paa at skabe en Skoleordning, som kan holde. Den Ordning, som nu gennemføres, maa ikke med Rette paa noget betydende Punkt kunne forlanges ændret.
3. Mindretallet har overhovedet ingen Tro paa, at det er rigtigt ikke at give den tysksindede Del af Befolkningen saa ensartede Livsvilkaar som muligt med den øvrige Befolkning. Tværtimod.
4. Mindretallet vil mene, at den offentlige Skole er undergivet mere Kontrol og i det hele lettere at føre et effektivt Tilsyn med end den private Skole. At det har været svært, for ikke at sige ugørligt, at fastholde denne Kontrol under Besættelsen, ligger lige for. Den snart ændrede Tilskudsordning for Privatskoler vil stille Forældrene økonomisk omtrent ens, hvad enten de sender deres Børn til offentlige Skoler eller til private Skoler.
5. Det er Mindretallet magtpaaliggende at give den tysksindede Del af Befolkningen en Skoleordning, som i Realiteten svarer til, hvad der gives den øvrige Befolkning. Dette kræver i mindste Fald de tysksprogede kommunale Skoler opretholdt i Byerne.

6. Det er endelig ogsaa af afgørende Betydning for Mindretallet, at vor Holdning over for den tysksindede Del af Befolkningen i Nordslesvig skolemæssigt set ikke bliver en saadan, at den senere kan vendes imod det danske Skolearbejde i Sydslesvig.

Mindretallet maa derfor fraraade Forslagets Vedtagelse.

Et andet Mindretal (Jørgen Jørgensen) maa meget fraraade, at Rigsdagen paa nuværende Tidspunkt ændrer ved de Principper for Mindretalslovgivningen, som den danske Rigsdag enstemmigt gennemførte i 1920.

Mindretalslovgivningen, som den blev gennemført i 1920, var ikke et Krav fra Fredsforhandlingerne eller Krav rejst udefra. Det var en Ordning, gennemført efter det danske Folks egen fri Vilje, alene bestemt af dansk Retsfølelse og Tankegang, og tillige Udtryk for, hvordan Danmark, der selv havde Mindretal inden for et andet Lands Omraade, ønskede, at et nationalt Mindretals Vilkaar skulde være.

Mindretalsordningen for Skole og Kirke, der gennemførtes i 1920, var ikke Udtryk for, hvad Tyskerne havde gjort sig fortjent til efter den Maade, hvorpaa de havde behandlet Danske i Nordslesvig i Tiden fra 1864 til 1918; men Lovgivningen i 1920 var Udtryk for Højsind og Retsind, og der foreligger ikke i Udviklingen, som er foregaaet siden da, noget, der i mindste Maade viser, at Standpunktet, Rigsdagen dengang tog, ikke har opfyldt sit Formaal: at bidrage til den Afspænding i Grænselandet, som alle er enige i at tilstræbe. Der er ikke under Lovforslagets Behandling fremført nogen saglig Argumentation til Støtte for den Opfattelse, at de tysksprogede kommunale Skoler i højere Grad end de private Skoler har medført Vanskeligheder — tværtimod maa alle erkende, at der er bedre Muligheder for at føre et nødvendigt Tilsyn over for de offentlige Skoler fremfor med de private tyske Skoler.

At benytte netop dette Tidspunkt, hvor Tyskland er knust, til at forringe det tyske